

Oändligt, blånande hav

Jag har förrrat mig ut på ett oändligt blånande hav som omsluter mig och täcker marken under de ståtliga, kalhöga bokarna. Hur försiktigt jag än sätter ned fötterna är det oundvikligt att några av småklockorna pressas hårt och ovärdigt mot den kalla marken.

Så händer något oväntat; foten trampar snett i ett dolt sorkhål och vilt fåktande tappar jag balansen. Handfallen lyfter jag ansträngt på huvudet och runtom skimrar det blålysande scillahavet. Måtte de små spröda stjärnorna förmå resa sig på nytt efter en sådan monumental mänsklig klumpighet.

